

διαδικασίες

Κυριακή, 11 Μαρτίου 2012

2:26 πμ

Με την ληξη του ταξιδιού συντάσσονταν **εκφρασις** (δηλ. εκθεσις ή αναφορά)

τῶν ἐκτάκτων καὶ ἀπολογησίμων τότε συμβεβηκότων· κατὰ δὲ τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν ἐτηρεῖτο πλήρης τις καὶ ἀκριβεστάτη περιγραφὴ ὄλων τῶν πραττομένων, ἅτινα ὅτε μὲν ἀνεφέροντο ἀβραδυντὶ τῇ προϊσταμένῃ ἀρχῇ, πού δὲ τοῦ διεξοδικοῦ συνειρημοῦ ἀπετέλουν τὴν ὑποβαλλομένην μετὰ τὸ τῶν ἐχθροπραξιῶν πέρας **Περὶ ταξιδίου ἐκφρασιν.**

Screen clipping taken: 11/3/2012 2:28 πμ

Στηνδιαρκεια του πλου το κάθε τι καταγράφονταν από τους αρμοδιους σε ειδικες διφθερες (τεφτερια)

Ὁ καταλογισμὸς πάλιν τῶν προμηθειῶν καὶ τῶν ἀναλώσεων ἐθεραπεύετο ἔνδον ὑπὸ τῶν ἀνελλιπῶς τηρουμένων πάντοτε **Διφθεριῶν** (δ. τοῦ **Κελλαριάρχου**, δ. τοῦ **Οἰκονόμου**, δ. τοῦ **Πρωτοναυκλήρου**, δ. τοῦ **Πρωταρμάτορος** κ. ἑ.), διὰ τὴν καθεστῶσαν δ' ἀλληλογραφίαν ἅπασαν καὶ ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν ἐνδείξεων ὄριστο ὅτι τὰ σπουδαῖα **χαρτία** ἔδει ἄνευ ἐξαιρέσεώς τινος ν' ἀποτίθενται εἰς τὸ ἀρχεῖον ὑπ' εὐθύνην τοῦ **Χαρτοφύλακος**. Τούτων

Screen clipping taken: 11/3/2012 2:32 πμ

Η γραφική υλη και τα οργανα γραφής ηταν :

Καλαμάριον

Ηταν η θήκη των καλάμων (στύλων δηλ. στυλό).

καλαμάρι < μεσαιωνική ελληνική καλαμάριον < λατινική (theca) calamaria (la) (θήκη καλάμων γραφής) < κάλαμος.

Ισως από συσχέτιση με το καλαμάρι (τευθίς η κοινή), λόγω του σχήματος ή με επίδραση από την συγγενή του σουπιά που περιέχει μελάνι, δόθηκε το όνομα καλαμάρι και στο μελανοδοχείο. Οι Βυζαντινοί ελεγαν **κανικλείον** το μελανοδοχείο.

Πβλ. Περίφραση: εκεί που δεν πιάνει μελάνι (όρχεις).

Η φράση Χαρτί και καλαμάρι και "Του τα '(ει)πε χαρτί και καλαμάρι". Δηλ. λεπτομερώς, σαν να ηταν γραμμένα. Με το Νι και με το Σίγμα. Υπογλ. 26

Ὡς πᾶν ἴδρυμα ὄθεν διέθετε κατ' ἀρχὴν τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν πρὸς γραφὴν, ὁμοίως προυβλέπετο τοῦτο καὶ ἐφ' ἑκάστου τῶν *καραβίων* περιλαμβάνοντο δ' ὡδε ποσὸν τι *μεμβράνης* ἐκλεκτῆς δι' οἰανδήποτ' ἐξαιρετικὴν χρεῖαν καὶ ἱκανὰ κατὰ τριβὴν *Κουβάρια* — κύλινδροι τῶν πολλᾶκις ἐστραμμένων λωρίδων καὶ φύλλων περὶ ξυλίνης ῥάβδου — χάρτου, *περγαμνηνοῦ* μὲν μέχρι τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος, *βομβυκίνου* δὲ κατόπιν κατ' ἀπομίμησιν ὅσον καὶ γησίον καὶ ὁ τελευταῖος οὗτος προήρχετο ἐκ Βομβύκης τῆς μεσογείου Συρίας, μεταπωλούμενος κυρίως ὑφ' ὀδοιπόρων Ἀράβων ἐμπόρων. Ὑπῆρχον ἐτέρωθεν μελανοδοχεῖα μετὰ τῶν ἀναλόγων κονδυλοφόρων, αἵτινα συγχρότερον δὲν ἦσαν ἐγκάθετα τῶν σκρινίων ἐξαρτήματα, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐκείνων λειτουργίαν ἐφέροντο ἐμβεβλημένα τῷ ζωναρίῳ καὶ ἦσαν οὕτω προχειροτάτης τινὸς χρήσεως· ἑκάστον δὲ τούτων ἀπετελεῖτο ἐξ ὀρειχαλκίνου *Καλαμαρίου* πλατυμήκου, ἐνθα ἐνετίθετο ἐντὸς πωματοφόρου δοχειαρίου κατὰ τὴν κεφαλὴν τὸ *μελάνι(ο)ν* καὶ παραπλευρῶς διήκειν ἀβλίσκος τις ὑπόφρακτος πρὸς φύλαξιν τοῦ οἰκείου *καλαμίου*. Περὶ τῶν ἐκδηλώσεων δ' ὡς εἰπεῖν εἶτα τῆς γραφειοκρατικῆς μεθόδου, πᾶσα γενικὴ διαταγὴ ἔχοινοποιεῖτο δι' *Ἀπανταχούσης* — δηλ. ἐγκυκλίου

μοναδικὴν τοῦ θαλασίου φουσάτου ἀρχὴν σπουδαιωτάτου ἀξιώματος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς—ἐπομένου ἀμέσως τῷ *Πρωτοβεστιαρίῳ* ἐν τῇ Αὐλικῇ ἐθιμοταξίᾳ ἅμα τῇ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐξιδανικεύσει διὰ τῶν περιστάσεων ἀπραγμάτων οἰκείων διορισμῶν κατὰ τὴν παρακμὴν, θεωροῦμένου δ' ὅτι ἤσκει τὴν εὐθεῖαν διοίκησιν ἐπὶ πάντων τῶν ἀποδημούντων ἑκάστοτε μετὰ διπλώματος ἀνεξαρτησίας ναυάρχων τοῦ Βυζαντίου (τῶν καλουμένων συλλήβδην *Ἀμηντῶν*) καὶ ἐξουσιάζοντος ὁμοίως τὰ ὀπουδήποτ' ἀπεσπασμένα καράβια εἰδικῇ ἐπιστάσει τοῦ ὑποτελοῦντος *Πρωτοκόμητος*—παρεῦθε τὸ προπορεύεσθαι φλάμουλον ἐκ στήλης ἐφίππου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ὁμοιώματος, ὁσάκις ὁ τετιμημένος ἐξήρχετο ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐπισήμως. Οἱ συναντώμενοι δὲ τότε ἐκ τῶν στρατιωτικῶν καὶ λαϊκῶν προσεκύνουν, ἐν ᾧ καὶ ἀφ' ἑκάστου τῶν παρωρισμένων τυχὸν κατὰ τὸ παράλιον κατέρρων ἀπεδίδοντο αἱ προσήκουσαι τιμαὶ δι' εὐλαβοῦς τοῦ ἐπιβαίνοντος πλήθους χαιρετισμοῦ.

ὑπὸ τοῦ τετραμελοῦς Officium Maris—γραφείου ὃ ἐ. ἐπὶ τῶν Ναυ-
τικῶν, ἐντεταλμένου σύναμα καὶ τὴν ἐπάκτιον ἄμυναν—διὰ κανονι-
σμῶν αὐστηροτάτων καὶ ἀπαρεγκλίτως τηρουμένων πάντοτε. Ὑπὸ
διαφόρους προσέτι σημαίας ἠϋλάκουν τὰς θαλάσσας ἡμῶν, ἐν ἀμοι-
βαίᾳ διαπάλῃ καὶ φανερᾷ ἐνίοτ' ἔχθρα διακείμεναι, αἱ διὰ ξένων
τ' ἐπηνδρωμένα καὶ δι' Ἑλληνικοῦ πλήθους γαλέραι, **Παραν-
δερίαι, Φοῦσαι, Βριγαντῖναι** καὶ λοιπαὶ ποικιλώνυμοι νῆες τῆς
ἐλευθέρας ἐμπορίας, ἀφ' ὧν ἐναυλοῦμεν τὰς Χριστιανικὰς πρὸς
ἐκπλήρωσιν πάσης προστυγχανούσης τῷ δημοσίῳ ἀνάγκης· περὶ δὲ
τῶν ὀρογνωστικῶς μνημονευθέντων ὧδε τύπων τοῦ ἐπιχωριάζοντος
πλευσίμου ὑλικοῦ σημειωθήτω ὅτι ἡ φερομένη ὀνομασία ἐκάστου ἐξ
αὐτῶν προῆλθεν ἀπὸ τινος προχείρου καὶ ἀνεπιτηδεύτου ἐξελληνισμοῦ
τῆς ξενικῆς ἀποδόσεως τοῦ εἴδους κατὰ παρομοίωσιν εἴτε συνηθε-
στέραν που χρῆσιν, ἐν ἀριδῆλῳ ἀντιθέσει πρὸς τὴν προηγουμένην
ἡμῶν τάσιν ἵνα τὰς τυχόν προσλαμβανομένας ἐπικλήσεις ἄλλοθεν
προσαρμόζωμεν διὰ τρόπου ἐξεζητημένου καὶ ἀντλοῦντες πολλάκις
ἀπ' εὐλογοφανῶν τῆς Ἑλληνίδος φωνῆς συμπτώσεων. Καὶ κατὰ
τοὺς ἀθλίους τούτους, τὴν κυριαρχικὴν δ' ἐν πολλοῖς ταπείνωσιν
ἐπαγομένους συνορισμοὺς διεπορεύετο ἡ ἐπίσημός τε καὶ ἀνεπίσημος
ἐξυπηρέτησις τῶν ὑγρῶν κελεύθων.

Screen clipping taken: 11/3/2012 3:26 πμ

9290.370.407

κουβάρι το. Κουβάρι· φρ. γίνομαι κουβάρι = διπλώνομαι, μαζεύομαι, ζαρώνω: Συναδ. φ. 31r. [<ουσ.
κοβάριον (L-S, λ. κω-) <ουσ. κόβαρος + κατάλ. -ιον. Η λ. τον 5. αι. (-ι(ο)ν) και σήμ.]